

Centralizace v Evropě

1. Belgie – hráči a hráčky se sjíždí od pondělí do čtvrtka do centra, kde mají školu + tréninkový program cca 20 hodin týdně a na prodloužený víkend odjíždí do klubů a hrají zápasy za kluby.
2. Německo –v kategorii juniorů a juniorek jsou ve společné přípravě poslední rok – to je rok MS juniorů a juniorek. Hrají německou bundesligu – viz článek „Můžeme postupovat na ME a MS juniorek“ www.hanikvolleyball.cz . Jsou v centru v Kienbaum nedaleko Berlína. V kategorii kadetek pracují ve 4 centrech (nehraje se celoněmecká soutěž) a to umožňuje i společné přípravy těchto hráček. U kadetů předpokládám podobný nebo stejný model.
3. Polsko – pracují celoročně v centru jak dívčí tak chlapecká složka. Financuje Ministerstvo a mají podstatně větší rozpočet. Podstatné je také to, že polské kluby jsou dostatečně silné a tyto mladé hráče a hráčky nepotřebují.
4. Nizozemí – tato informace je z roku 2003 a mám ji od pana Staelense – pracují ve 4 denních srazech 1 – 2 x za 2 měsíce. Jinak pracují a hrají v klubech. Příprava od května do srpna probíhá v delších blocích a trenéři se nemění viz článek o sestřích Staelensových – pan Staelens je už několikátý cyklus trenérem kadetek Nizozemí a asistentem juniorek. To má výhodu především v opakovaném principu práce, kdy se nedopouští chyb jako nový trenér reprezentačního cyklu.
5. Slovensko – od r. nar. 82 proběhl pokus o centralizaci. Viz projekt Vital Bratislava a ŠG Trenčín. U dívek absolutně neúspěšný. Pouze 1 hráčka a to velice krátkou dobu prošla tímto systémem (Hatinová), která se prosadila do A týmu žen. U chlapecké složky předpokládám větší úspěšnost , ale jména neznám. Podrobněji by mohl říci Jarda Vlk.
6. Itálie – pracují centralizovaně v dívčí složce – Club Italia – běží tento projekt již více než 10 let – Ravenna – hráčky jako TOGUT a další jsou produktem tohoto systému. Opět platí, že kluby jsou tak silné, že tyto mladé hráčky nepotřebují.